

Αλλαγή σε ποια κατεύθυνση; του Κώστα Σημίτη

Η Νέα Δημοκρατία ισχυρίζεται ότι «ο τόπος χρειάζεται πολιτική αλλαγή». Τι προτείνει ως αλλαγή;

Στην οικονομική πολιτική προτείνει επίσημα την εφαρμογή της πολιτικής που εφαρμόστηκε στις περιόδους 1960-1980, 1990-1993, δηλαδή της πολιτικής των περιόδων όταν ήταν αυτή στη κυβέρνηση. Και αν ακόμη παραβλέψουμε το γεγονός, ότι η ελληνική οικονομία παρουσίασε μερικές από τις χειρότερες επιδόσεις της (ύφεση, υψηλό πληθωρισμό και υπερβολικά ελλείμματα) κατά τις περιόδους – πρότυπο, παραμένει ένα ερώτημα. Είναι λογικό στην αρχή του 21^{ου} αιώνα, στην εποχή της ΟΝΕ, της παγκοσμιοποίησης, της πληροφορικής, των υποχρεώσεων της χώρας που απορρέουν από το Σύμφωνο Σταθερότητας και την πολιτική της Λισσαβόνας να προβάλλεται ως ενδειγμένη πολιτική, η πολιτική που εφαρμόστηκε πριν δεκαετίες όταν όλα αυτά δεν υπήρχαν;

Η Νέα Δημοκρατία ισχυρίζεται, ότι υπάρχει «πλασματική οικονομία», «κρυφά χρέη» και «διπλά βιβλία». Ας παραβλέψουμε και πάλι το γεγονός, ότι υφίσταται συνεχής έλεγχος των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης του

ΟΟΣΑ και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Αν υπήρχε κακοδιαχείριση στο βαθμό που ισχυρίζεται η Νέα Δημοκρατία αυτή θα είχε βεβαίως γίνει αντιληπτή. Το ερώτημα είναι: Τι προτείνει η Νέα Δημοκρατία; Προτείνει από τη μια μεριά μια «διαδικασία απογραφής», όπου η Ευρωπαϊκή Ένωση θα ελέγξει τους λογαριασμούς της χώρας για να αποφανθεί, τι συμβαίνει και τι πρέπει να γίνει. Αλλά ισχυρίζεται ταυτόχρονα ότι θα αυξήσει τον ρυθμό ανάπτυξης στο 5,5%.

Υπάρχουν δύο εμπειρίες στην Ευρωπαϊκή Ένωση συντηρητικών κυβερνήσεων, που κατηγόρησαν μετά την εκλογική τους νίκη, τις σοσιαλιστικές κυβερνήσεις που προηγήθηκαν, για έκρηξη δαπανών και κρυφά χρέη. Στην Πορτογαλία και στην Ιταλία. Και στις δύο αυτές χώρες οι συντηρητικές κυβερνήσεις και δεν εφάρμοσαν τα όσα είχαν υποσχεθεί πριν από τις εκλογές, και εφάρμοσαν περιοριστική πολιτική. Το αποτέλεσμα: οι ρυθμοί ανάπτυξης έπεσαν θεαματικά. Η Ιταλία έχει σήμερα το χαμηλότερο ρυθμό ανάπτυξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Συμπέρασμα: «καμένη γη» και υψηλός ρυθμός ανάπτυξης και μάλιστα της τάξης του 5% όπως τον θέλει η Νέα Δημοκρατία, δεν συμβιβάζονται. Αυτή είναι μια αλήθεια που επιβεβαιώνει και η δικιά μας ιστορία των ετών 1990-1993. Η Νέα Δημοκρατία αντιφάσκει. Υπάρχει όμως

σοβαρότητα σε μια οικονομική πολιτική, που θέλει να συμβιβάσει δύο ασυμβίβαστους στόχους και περιοριστική πολιτική για να αντιμετωπίσουμε τη «καμένη γη» και ανάπτυξη 5,5%;

Άλλωστε η Νέα Δημοκρατία δεν έχει ξεκαθαρίσει ακόμη πώς θα επιτύχει το ρυθμό ανάπτυξης 5,5%. Στη Βουλή ισχυρίστηκε, ότι ο σημερινός πρωτόγνωρος ρυθμός ανάπτυξης του 4%, οφείλεται σε τεχνάσματα, όπως στον υπερδανεισμό των νοικοκυριών. Ο δανεισμός των νοικοκυριών, είναι όμως πολύ κατώτερος του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αλλά έστω. Τι θα κάνει αυτή; Γιατί χώρες όπως η Γερμανία και η Γαλλία ταλαιπωρούνται με ρυθμούς ανάπτυξης γύρω στο 1% και δεν εφαρμόζουν είτε τα «τεχνάσματα» είτε τη γνωστή στη Νέα Δημοκρατία μαγική συνταγή, αλλά άγνωστη σε όλους τους άλλους; Ένα είναι το συμπέρασμα, ότι όλα που λέγονται από τη Νέα Δημοκρατία είναι επιπόλαια και πρόχειρα. Μπορεί όμως να κατοχυρωθεί η σταθερότητα και να προωθηθεί η ανάπτυξη με αυτές τις προϋποθέσεις;

Η Νέα Δημοκρατία ισχυρίζεται ότι σύμφωνα με Έκθεση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας η Ελλάδα σπαταλά περίπου 10 δις Ευρώ, που θα μπορούσαν να εξοικονομηθούν για την εφαρμογή των πολιτικών που

προτείνει. Έκθεση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας δεν υπάρχει. Υπάρχει ένα δοκίμιο τριών υπαλλήλων της που συνέκριναν τις κρατικές δαπάνες των ευρωπαϊκών χωρών με τις κρατικές δαπάνες των ΗΠΑ και θεωρούν ως περιττές δαπάνες όσες δεν πραγματοποιούνται και στις ΗΠΑ. Περιττές αποδεικνύονται κατά το δοκίμιο, οι δαπάνες για το κοινωνικό κράτος. Γι' αυτό σύμφωνα με το δοκίμιο η πιο σπάταλη χώρα είναι η Σουηδία που έχει το ευρύτερο κοινωνικό κράτος. Τα 10 δις Ευρώ είναι ένα μυθώδες ποσό. Αν εφαρμοσθεί αυτό που λέει η Νέα Δημοκρατία θα πρέπει να καταργηθεί το 1/3 της δημόσιας διοίκησης και κυρίως να απολυθούν δεκάδες χιλιάδες υπάλληλοι. Και αυτός ο ισχυρισμός της Νέας Δημοκρατίας προβάλλεται λοιπόν επιτόλαια και πρόχειρα.

Η Νέα Δημοκρατία ισχυρίζεται ότι θα ακολουθήσει μια πιο αποτελεσματική πολιτική για να μειώσει την ανεργία. Ποια είναι η πολιτική που θα ακολουθήσει παραμένει ασαφές. Θα διευκολύνει τις απολύσεις; Θα περιορίσει τις αποζημιώσεις; Θα εισαγάγει νέου τύπου συμβάσεις εργασίας που θα περιορίσουν τις υποχρεώσεις των εργοδοτών; Θα σταματήσει τα προγράμματα περιορισμού της ανεργίας που εφαρμόζονται σήμερα; Θα εφαρμόσει άλλα; Ποια; Σ' αυτό το σημείο χρειάζεται να διατυπωθεί και το ερώτημα αν η περικοπή των δημοσίων δαπανών

που επιδιώκει συμπεριλαμβάνει διακοπή των προσλήψεων ή και απολύσεις στο δημόσιο.

Θα αναφερθώ τέλος στην «επανάδρυση του κράτους», τη λέξη κλειδί στο πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας για τη διοίκηση. Αιχμή του δόρατος της επανάδρυσης είναι η κατάργηση του ΑΣΕΠ. Το ΑΣΕΠ που ιδρύθηκε το 1994 χαιρετίστηκε από την κοινωνία και τις πολιτικές δυνάμεις ως μία από τις μεγαλύτερες τομές στη δημόσια διοίκηση. Για πρώτη φορά στην ιστορία του ελληνικού κράτους υπήρξε μια αδιάβλητη διαδικασία επιλογής για την πρόσληψη στο Δημόσιο. Ανατράπηκε μία από τις πιο παραδοσιακές συνιστώσες του πελατειακού κράτους, ο διορισμός των «ημετέρων». Τι θα αντικαταστήσει το ΑΣΕΠ κατά τη Νέα Δημοκρατία. Ένα Ανώτατο Συμβούλιο Δημόσιας Διοίκησης με νεφελώδεις αρμοδιότητες ως προς τις προσλήψεις. Η πλήρης αυτή ασάφεια δικαιολογεί το φόβο, ότι στην πραγματικότητα επιδιώκεται η επανάδρυση του «πελατειακού κράτους». Επιστροφή στην «καλή παράδοση».

Η έλλειψη οικονομικού προγράμματος, η ασάφεια και η αντιφατικότητα των εξαγγελιών, η σιωπή σε καίρια σημεία που ενδιαφέρουν τον πολίτη, η λαϊκίστικη και δημαγωγική πολιτική της Νέα Δημοκρατίας, σίγουρα θα επιφέρουν

αλλαγή, αλλαγή για να επιστρέψουμε στο χτες. Ο τόπος όμως χρειάζεται αλλαγή προς το μέλλον. Η Νέα Δημοκρατία προτείνει ρητά και ξεκάθαρα την επιστροφή σε μια πολιτική που εφάρμοσε στο παρελθόν. Το 2004 χρειάζεται πολιτική για την επόμενη δεκαετία. Χρειάζεται νέες ιδέες και νέες δυνάμεις παντού. Το ΠΑΣΟΚ τολμά με ηγέτη τον Γιώργο Παπανδρέου. Έδειξε ότι μπορεί να χτίζει, να αλλάζει και να δίνει νέες δυνατότητες και ευκαιρίες στην κοινωνία.